

skaberne – ikke lever op til de almindelige betingelser for revision af aflagte regnskaber og således møder kritik fra Den Europæiske Revisionsret. Altså, hvis man skal tage det bogstaveligt, skal man ikke godkende det, hvis der er bare den mindste kritik fra Revisionsretten.

Det synes vi ikke er den bedste måde at få bedre justits med, hvordan midlerne anvendes i EU. Vi mener sådan set, det er at gå skridt for skridt, at fokusere på de steder, hvor der har været de største uregelmæssigheder, og især der, hvor der måtte have været svig. Det er heldigvis i få tilfælde at det er sagen.

Vi kan da også se, at det er det, Revisionsretten siger, og nu citerer jeg ikke fra Revisionsretten, men fra den danske rigsrevisor, som også har gennemgået det ligesom statsrevisorerne har det, og rigsrevisor Otbo siger: Jeg har noteret mig, at retten for første gang siden 1994 har afgivet en blank erklæring uden forbehold om regnskabernes rigtighed, og det er jo da et godt fremskridt. Så fortsætter han, og her kommer kritikken så: Dog har retten konstateret væsentlige fejl i de underliggende transaktioner for over halvdelen af udgifterne, og retten har således for 14. år i træk godkendt EU's samlede regnskaber med en negativ påtegning på flere områder.

Det er selvfølgelig antallet af de der negative påtegninger, som skal falde år for år; det finder vi er rigtig væsentligt. Men hvis det skal lykkes, er det jo vigtigt, at det, som Revisionsretten gør, det, som Europa-Parlamentet gør, og det, som Rådet gør, hele tiden er at sætte fokus på: Hvordan kan vi få færre fejl i de her regnskaber? Hvordan kan vi zoome ind på de områder, hvor de fleste fejl er?

Noget af det kan jo også bestå i at gøre måderne, man laver sit regnskab på, mere enkle. Jeg har haft den fornøjelse at have med det her område at gøre tidligere, da jeg sad på DTU, og jeg vil sige, at det er ret kompliceret helt at undgå fejl. Og det er jo ikke udtryk for, at man vil svindle med pengene, men simpelt hen at det er meget kompliceret. Det er selvfølgelig også kompliceret, fordi vi er 27 forskellige lande med lidt forskellige regnskabstraditioner, men det er ét sæt regler, vi skal overholde.

Men i virkeligheden synes jeg, at det, der er rigtig, rigtig afgørende, er at få det gjort så svært at svindle med pengene, at man ikke får udbetalinger, der ikke skulle have været der, for det er udtryk for, at man svindler. Vi har ligesom de fleste partier herinde, tror jeg, været optaget af

det, hver gang Revisionsretten er kommet med sin udtalelse, og har diskuteret det her i Europa-udvalget, og sådan som vi ser det, går det i den rigtige retning i øjeblikket. Det er jo ikke ensbetydende med, at alt er enkelt og dejligt, men vi synes, det er meget dramatisk at sige, at man ikke vil skrive under på budgettet. Det er det selvfølgelig ikke for Dansk Folkeparti og for den sags skyld heller ikke for Enhedslisten, for hvert eneste år stemmer de imod budgettet, og det er sådan set ligegyldigt, om der er fejl eller ej i revisionen. Det er partiernes linje, at man ikke vil give penge til det her, og derfor stemmer man under alle omstændigheder imod.

Kl. 16:18

Formanden:

Tak. Og der er ønske om korte bemærkninger, først fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:18

Morten Messerschmidt (DF):

Vi har jo sådan det sidste års tid været vidne til, hvordan Socialistisk Folkepartis sådan i stigende grad gerne vil fremstå som økonomisk ansvarlig. Man stemmer nu for de danske statsregnskaber, man vil gerne ind og redde bankerne – det er jo også en god forudsætning for en eventuel senere nationalisering, eller hvad det er der står i partiprogrammerne – man vil gerne ind og forhandle vækstpakker og alle de her spændende ting, hvor vi har set socialisterne her i Folketinget lave kovendinger.

Et af de områder, hvor jeg så bare også godt kunne tænke mig at se en økonomisk kovending, kunne være, når det kommer til EU's budgetter. Det er derfor vel ikke nogen sådan helt urimelig bøn eller noget urimeligt spørgsmål at spørge, hvor meget svig og svindel SF vil være med til at acceptere, når det kommer til EU's regnskaber. Jeg er helt med på, at det kan være svært sådan at kvantificere i forhold til, hvad der er meget, og hvad der ikke er meget. Men 30 mia. kr. tror jeg trods alt at vi kan være enige om er rigtig mange penge, også i en EU-sammenhæng.

Derfor ville jeg være glad for, om fru Anne Grete Holmsgaard kunne komme det lidt nærmere. Altså, hvor meget synes hun og socialisterne generelt er acceptabelt, før man vil overveje at stemme nej?

Kl. 16:19

Formanden: Ordføreren.